

РЕШЕНИЕ

№ 6302

гр. София, 12.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7657** по описа за **2020** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 16. 04. 2020 г. по НАХД № 13916 / 2018 г., Софийски районен съд, НО - 133 състав, е потвърдил наказателно постановление (НП) № 18-4332-002791 / 30. 03. 2018 г., издадено от началник група, отдел „Пътна полиция” – СДВР, с което на В. Г. Г., е наложена глоба в размер на 200 лв., на основание чл. 179, ал. 2, пр. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от Г., с която се моли решението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Я. и В. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на

въззивния съд.

Установено е, че на 16. 02. 2018 г., около 08.30 часа, в [населено място] на [улица], с посока на движение от „О. мост“ към [улица], жалбоподателят Г., управлява лек автомобил „А. Р.“ с ДК [рег.номер на МПС] и срещу № 27, поради недостатъчно разстояние от движещият и спиращ пред него автомобил с ДК [рег.номер на МПС] реализира ПТП. След пристигането на контролните органи, бил изготвен протокол за ПТП със скица на произшествието, декларации от двамата участници, относно обстоятелствата при които е станало произшествието и е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен на същата дата на нарушителя срещу подпис.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 18-4332-002791 / 30. 03. 2018 г. от началник група, отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

При тази фактическа обстановка, районния съд е потвърдил наказателно постановление, с което е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП.

Настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на това административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

От разпита на свидетелите Я. и В. и от приложената към делото скица на произшествието, безспорно е установено, че жалбоподателят не е спазил правилата при движение и реализирала ПТП със спрелия пред него лек автомобил. Видно от декларацията попълнена от жалбоподателя, същият изрично е посочил като причина за настъпването на произшествието е, че късно е забелязал автомобила пред него и не успял да спре навреме.

На основание чл. 23, ал. 1 от ЗДвП, водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко.

Настоящата касационна инстанция споделя изводите на районния съд, че в конкретния случай е доказано по безспорен начин, настъпилото ПТП поради неспазване на достатъчно разстояние между автомобилите от страна на жалбоподателя.

Съдът счита за неоснователни доводите, изложени в касационната жалба, относно размера на санкцията и наличието на маловажен случай.

Съгласно чл. 179, ал. 2 от ЗДвП, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

Видно е, че размера на санкцията за този вид нарушение е посочен в абсолютен размер и няма законова възможност за нейното намаления, независимо от размера на щетите, които не са елемент от фактическия състав на нарушението.

В същото време, разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН дава възможност на АНО да освободи нарушителя от административно-наказателна отговорност, като прецени, че случаят е маловажен. Освен това, преценката за маловажност се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол, на основание Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2005 г., НК.

В случая безспорно е налице нарушение, като същото няма белезите на маловажност. Видно е, че жалбоподателя не е спазил основно правило при управление на МПС, като освен това има настъпили материални щети, поради което не може да се квалифицира като маловажно.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град -XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16. 04. 2020 г. по НАХД № 13916 / 2018 г., Софийски районен съд, НО - 133 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.